

О. О. Андреева-Леванда

Любич Іван Сергійович

ЛЮБИЧ Іван Сергійович (справж. – Любушкін; 05(17), за ін. даними – 06(18). 11. 1899, Москва – 16. 02. 1981, Харків) – актор, режисер. Народний артист УРСР (1954). Закін. драм. студію М. Попова у Москві (1918). Сценічну діяльність розпочав 1920 у пересув. театрі Червоної армії. Працював у Харків. Червонозавод. укр. драм. театрі (1923–24); пересув. театрах «Червоний факел» (1926–27), «Шахтарка Донбасу» (1929); у Грозному (нині Чечня), Астрахані (1931–33; обидва – РФ); Харків. рос. драм. театрі ім. О. Пушкіна (1933–78). Водночас від 1939 займався викладац. роботою. Виконував ролі соц.-героїч. та характер. спрямування; актор. манера гри вирізнялася органічністю, виразністю трактування. Режисер. принципи Л. полягали у спрямованості на заглиблення у драматург. основу, розкриття взаємин персонажів та детал. розроблення актор. образів.

Основні ролі

Городничий («Ревізор» М. Гоголя), Рудня («Люди в шинелях» І. Рачади), Горлов («Фронт» О. Корнійчука), Кошкін («Любов Ярова» К. Треньова), Великатов, Курослепов («Таланти і шанувальники», «Гаряче серце» О. Островського), Лопахін, Прозоров («Вишневий сад», «Три сестри» А. Чехова), Сатін («На дні» М. Горького), Ватажок («Оптимістична трагедія» В. Вишневського), Забелін («Кремлівські куранти» М. Погодіна), Вершинін («Бронепоезд 14-69» В. Іванова), Генерал Рибakov («Іван Рибakov» В. Гусєва), Косогоров («Втеча з ночі» братів Тур), Доменіко («Філумена Мартурано» Е. де Філіппо); у кіно – Аркадій Малина («Коні не винні», 1957, реж. С. Комар), Павло Хомич Дорошенко («Киянка», 1958–59, реж. Т. Левчук), Адвокат («Звинувачуються у вбивстві», 1970, реж. Б. Волчек).

Основні вистави

«Хлопець із нашого міста» К. Симонова (1941), «Пігмаліон» Б. Шоу (1947), «Дохідне місце» (1948), «Остання жертва» (1952) О. Островського, «Весілля Кречинського» О. Сухово-Кобиліна (1949), «Сон князя Святослава» І. Франка (1954, також роль Святослава), «Шануй батька свого» В. Лаврентьєва (1964), «Міщани» М. Горького (1966).

Бібліографічний опис:

Любич Іван Сергійович / О. О. Андреева-Леванда// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59822>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).